

РЕШЕНИЕ

№ 3837

гр. София, 03.08.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 16 състав, в
публично заседание на 04.05.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Ралица Романова

при участието на секретаря Гергана Мартинова и при участието на
прокурора Димитров, като разгледа дело номер **7604** по описа за **2010**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

*Производството е по реда на чл. 156 – чл. 161 от Данъчно-осигурителния процесуален
кодекс (ДОПК).*

Образувано е по жалба вх. № 19211 от 15.10.2010 година, по описа на
Административен съд – С. град, подадена от К. Е., срещу Ревизионен акт № * от
22.03.2010 г. издаден от А Г Ч - Д - на длъжност главен инспектор по приходите в ТД
на НАП С., потвърден с Решение № 1318/07.09.2010 г. на директора на Дирекция
Обжалване и управление на изпълнението (О.) - С., при ЦУ на НАП.

Жалбоподателят оспорва ревизионния акт в частта относно отказано право на
приспадане на данъчен кредит в размер на 5 837,35 лв. по фактури, издадени от К
ЕООД. Релевира довод за нищожност на ревизионния акт, основавайки се на допуснато
съществено процесуално нарушение, изрязващо се в обстоятелството, че Заповед за
определяне на компетентен орган № K908606/15.02.2010 г. не е била връчена на
жалбоподателя. С подробно изложени съображения поддържа тезата, че издаденият
акт е незаконосъобразен и неправилен. Твърди, че органът по приходите неправилно е
квалифицирал споразумението от 25.05.2009 г., сключено между жалбоподателя и
доставчикът К ЕООД. Обосновава теза, че същото представлява договор за поръчка по
смисъла на чл. 280 и сл. от ЗЗД, а не договор за изработка, на основание чл. 258-269 от
ЗЗД. Излага доводи, че за разлика от договора за изработка, договорът за поръчка не
очаква обективизиран резултат при осъществяване на предмета на договора, а се сключва
за извършването на определени правни и/или фактически действия и може да бъде
сключен като абонаментен договор или като договор ad hoc. Когато договорът за

поръчка е сключен като абонаментен, това споразумение може да бъде наречено рамково споразумение, което очертава пределите на възложените действия. В този случай възложителят доверява на мандатаря да осъществява в пределите на своята компетентност и знания, с грижата на добрия стопанин определени действия лично - от свое име и за сметка на доверителя. Твърди се, че в процесния случай договорът е сключен като мандатен абонаментен договор, поради което с уговорката за едно твърдо абонаментно месечно възнаграждение се покриват евентуалните рискове от бъдещо увеличаване на обема на поръчката. Договорените услуги са: - в пределите на договора мандатарят К ЕООД да бъде на разположение на доверителя К. Е.. Изложен е довод, че доставчикът К ЕООД разполага с материална и техническа обезпеченост за предоставяне на договорените услуги, както и че са налице предходни отношения, известни на органа по приходите във връзка със закупуването на недвижими имоти от жалбоподателя и продажбата на дялове, описана в процесния акт. Формулиран е извод, че липсата на текущи сделки не означава, че дружеството е спряло да осъществява стопанска дейност, още повече да извършва или да има намерение да извършва облагаеми доставки. Съобразно изложените в жалбата мотиви е изразено искане за отмяна на ревизионния акт.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адвокат Р., която поддържа жалбата и заявените със същата искания. Изразена е и претенция за присъждане на направените във връзка с делото разноски.

Ответникът – Директор на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП, чрез процесуалния си представител, юрисконсулт З оспорва жалбата и изразява искане същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на С градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - С. ГРАД, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Въз основа на Заповед за възлагане на ревизия № 907523/19.11.2009 г., издадена от П Г Горанчева, на длъжност началник сектор „Ревизии” в Дирекция „Контрол” на ТД на НАП С. е възложена ревизия на К. Е. за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01.02.2009 г. - 30.09.2009 г.

На основание чл. 47 от ДОПК е изпратено искане за извършване на действия от други контролни органи до ТД на НАП В с изх. № 1423-03-135/25.11.2009 г. за установяване на обстоятелства и факти относно регистрирания адрес за кореспонденция на дружеството в с. В, У. 22-ра № 10, община Долни чифлик, област В. Получен е отговор с вх. № 1423-03-135#1/16.12.2009 г. за извършената проверка от органи на ТД на НАП В. За посещение на адреса е съставен Протокол № 0027070/03.12.2009 г. При посещението е установено, че на посочения адрес се намира необитаема сграда в двор с площ около 2 дка. В къщата не е забелязана никаква мебелировка, освен два матрака, в двора няма поддържани насаждения. Според свидетели от селото къщата е необитаема. При посещението от органите на НАП не е открит представляващ или упълномощено лице на К. Е..

При ревизията е констатирано и не се оспорва от жалбоподателя, че на декларирания адрес на управление гр. С., У. Братя Миладинови № 12, . 1 се намира Счетоводно - одиторска къща Експерт -М ООД, която обслужва дружеството по отношение на

счетоводната отчетност. Съгласно представен договор за наем К. Е. използва офис на К ЕООД с ЕИК по БУЛСТАТ * в гр. В срещу заплащане на видовете услуги, предоставяни от офиса на последния.

Изготвено е Искане на представяне на документи и писмени обяснения от задълженото лице /ИПДПОЗЛ/ изх. № 1453-00-15071/26.11.2009 г. Представено е Споразумение от 25.05.2009 г. между К. Е. и К ЕООД за предоставяне на услуги от К ЕООД на ревизираното дружество. Услугите са свързани с ползване на офиса на К ЕООД в гр. В за определено време и за определени дейности - до 3 часа на ден за един член на постоянния персонал в офиса или до 3 часа на ден за ползване на офиса от представител на К. Е.. Страните са се уговорили и за ползване на шофьорски услуги в гр. В до 1 час дневно и ползване до 4 часа месечно от А Щ, който е управляващ на К ЕООД. Определена е месечна такса за тези услуги в размер на 2 000 евро без ДДС, като в нея не се включват текущи разходи - разходи за телефони, факс, фотокопиране и разпечатване и др.

От ревизираното лице е представено и допълнително споразумение от 10.08.2009 г. между К. Е. и К ЕООД за преразчитане и префактуриране на разходи по Споразумението за ползване на офиса на К ЕООД във В.

От органа по приходите е установено и не се оспорва от жалбоподателя, че двете страни по споразумението са свързани лица по смисъла на § 1 т. 3 и т.4 от ДР на ДОПК. Представляващ К ЕООД е АЩ, който е и представляващ на К. Е..

Съгласно представен Договор от 18.10.2008 г., подписан между „М Ф Х Б.В.,/частна компания, регистрирана по законите на Х / в качеството си на основен акционер на К. , К. Е. и К ЕООД страните се договарят за предоставяне на услуги по обслужване на К. Е. от К ЕООД. Услугите по обслужване включват телефонно обслужване в работно време, прехвърляне на текущи материали от секретарката на К ЕООД към счетоводителя на „М Ф”, респективно К. Е. и обратно на съответните периодични материали за инспекция от К ЕООД, периодични отчети относно състоянието на имуществата и съдействие при регистрацията им, съдействие от страна на К ЕООД за наемане на фирма за съставяне на кадастър за земята на К. Е. и съдействие при плащанията и връзките с други институции по обслужване на фирмата. В договорената сума не се включват текущите разходи - за телефон, факс, пощенски разходи, извънредна употреба на офис оборудване и др. По този договор „К” ЕООД е издал 4 броя данъчни фактури на К. Е., подробно описани в констативната част на акта.

Извършена е насрещна проверка на К ЕООД, ЕИК по БУЛСТАТ *, за която е съставен Протокол за извършена насрещна проверка № 1453-00-16143#1/29.12.2009 г. с констатации, че дружеството е регистрирано първоначално по ДОПК и ЗДДС на територията на гр. В на 27.09.2006 г. Регистрирано е прехвърляне на дружеството в ТД на НАП С., офис Възраждане на 21.12.2007 г. Регистрацията на дружеството по ЗДДС е от 16.01.2007 г. по избор на лицето. Видно от съдържанието на протокола до проверяваното лице е изпратено ИПДПОЗЛ изх. № 1453-00-16143/15.12.2009 г. От органа по приходите е установено, че изисканите документи са представени с придружително писмо вх. № 1453-00-16143#1/23.12.2010 г. Фактурите са отчетени в дневника за продажби за съответния период и по съответните счетоводни сметки. ДДС е начислен съгласно изискванията на ЗДДС. Към фактурите не са приложени необходимите документи, от които да е ясно за какво точно се отнася доставката, кога е извършена услугата, каква част от префактурираните разходи се отнасят до К. Е.. За предмет на доставката е посочено само „плащане по договор”, като в договорите има

различни видове услуги с конкретизирани цени. По представената оборотна ведомост за периода дружеството разполага със собствена материално - техническа база и ДМА - земи/терени/, сгради, офис оборудване, транспортни средства и има назначен персонал - 2 лица на трудови договори.

След извършения анализ на събраните в хода на ревизията доказателства, ревизиращият орган е формирал извода, че няма реално извършвана икономическа и стопанска дейност от ревизираното лице, тъй като не се отчитани приходи от продажби, не са отчитани разходи, освен разходите за офисно обслужване, счетоводното обслужване, одитиране, правни услуги и консумативни разходи. От задълженото лице не са представени документи или други доказателства за извършени облагаеми доставки за периода или за предстоящи такива. От органа по приходите е прието, че фактурираните доставки на услуги от К ЕООД и отчетени от К. Е. като покупки не са свързани с облагаеми доставки.

При ревизията е извършена корекция на данъчната основа на получените от ревизирания субект доставки и на данъчния кредит за данъчни периоди от м. 02.2009 г. до м. 09.2009 г. като по фактурите, издадени от К ЕООД, е отказано право на данъчен кредит в размер на 5 837,35 лв., на основание чл. 70, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДДС.

За резултатите от ревизията е издаден Ревизионен доклад /РД/ № 907523/09.02.2010 г., връчен на задълженото лице на 22.02.2010 г. В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК е подадено възражение срещу констатациите отразени в РД, като същото е обсъдено и е прието за неоснователно.

Ревизионното производство приключва с РА № */22.03.2010 г., издаден от А Г Ч - Д, на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., упълномощена със Заповед за определяне на компетентен орган № К 907523/12.02.2010 г., издадена от П Г Горанчева. С РА е определен данък за внасяне по ЗДДС в размер на 2 632,15 лв. и лихва в размер на 227,44 лв. След извършено прихващане е определен данък за внасяне по ЗДДС в размер на 116,13 лв. и лихва в размер на 227,44 лв.

РА № */22.03.2010 г. е връчен на упълномощено от ревизираното дружество лице на 07.04.2010 г. и в законоустановения срок е обжалван пред директора на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП с жалба вх. № 53-04-197/21.04.2010 г. на ТД на НАП – С. град. На основание чл. 156, ал. 7 от ДОПК, срокът за произнасяне по жалбата е продължен по взаимно писмено съгласие между жалбоподателя и директора на Дирекция О. за срок до 3 месеца, считано от датата на изтичане на законоустановения по чл. 155, ал. 1 от ДОПК, срок.

Във връзка с жалбата е постановено Решение № 1318/07.09.2010 г., с което РА е е потвърден в обжалваната част. Решението е постановено в рамките на срока, удължен по реда на чл. 156, ал.7 от ДОПК (същият изтича на 05.09.2010г., което в конкретната година е неписъствен ден) и от компетентен орган. Решаващият административен орган е възприел изцяло мотивите на ревизиращия екип и на органа по приходите, издал процесния РА.

Решение № 1318/07.09.2010 г. на директора на Дирекция О. – С. е връчено на упълномощено от К. Е. лице на 10.09.2010 г. Жалбата срещу потвърдения с решението РА № */22.03.2010 г. е подадена по пощата на 24.09.2010г., адресирана до решаващия административен орган, където е получена на 29.09.2011 г. От последното следва, че е спазен законоустановения в разпоредбата на чл. 156, ал.1 от ДОПК 14-дневен срок.

При така установеното от фактическа страна, съдът направи следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 156, ал. 1 от ДОПК и от лице, което притежава процесуална легитимация - адресат на оспорения акт, с който се определят задължения. Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Съгласно чл. 160, ал. 2 от ДОПК, съдебният контрол за законосъобразност и обоснованост на ревизионния акт включва преценка дали той е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му.

РА № */22.03.2010 г. е издаден от компетентен орган по смисъла на чл.118 ал. 2 ДОПК във вр. с чл. 7, ал.1, т.4 от Закона за НАП в кръга на определените му правомощия съгласно Заповед за определяне на компетентен орган № К-907523/12.02.2010г., издадена от органа възложил ревизията. Последният е оправомощен на основание чл. 112, ал.2, т. 1 от ДОПК и чл. 11, ал.1, т. 1 и ал. 3 от ЗНАП и по силата на Заповед № РД-01-131/22.03.2007г., издадена от директора на ТД на НАП – С. град.

РА е издаден в предвидената в закона писмена форма и съдържа изискуемите, съгласно разпоредбата на чл. 120, ал.1 от ДОПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени процесуални нарушения. Неоснователни са наведените в жалбата доводи за допуснато съществено процесуално нарушение, представляващо основание за нищожност на оспорения акт. Видно от представената Заповед за определяне на компетентен орган № К-907523/12.02.2010г., същата е връчена на упълномощено от К. Е. лице. Последното е упълномощено с пълномощно от 02.12.2009г., нотариално заверено.

Съгласно разпоредба на чл. 69, ал. 1 от ЗДДС, когато стоките и услугите се използват за целите на извършваните от регистрираното лице облагаеми доставки, лицето има право да приспадне данъка за стоките или услугите, които доставчикът - регистрирано по този закон лице, му е доставил или предстои да му достави. Предвид нормата на чл. 70, ал. 1, т. 2 от ЗДДС правото на приспадане на данъчен кредит не е налице, независимо че са изпълнени условията на [чл. 69](#), когато стоките или услугите са предназначени за безвъзмездни доставки или за дейности, различни от икономическата дейност на лицето.

Фактурите, издадени от К ЕООД, по които не е признато право на данъчен кредит са с предмет на доставка „плащане по договор от 18.10.2008г.” и „плащане по договор от 25.05.2009г.” Услугите, договорени с договора от 18.10.2008г. включват телефонно обслужване в работно време, прехвърляне на текущи материали от секретарката на К ЕООД към счетоводителя на „М Ф”, респективно К. Е. и обратно на съответните периодични материали за инспекция от К ЕООД, периодични отчети относно състоянието на имуществата и съдействия при регистрацията им, съдействие от страна на К ЕООД за наемане на фирма за съставяне на кадастър за земята на К. Е. и съдействие при плащанията и връзките с други институции по обслужване на фирмата. Услугите по споразумението от 25.05.2009г. са свързани с ползване на офиса на К ЕООД в гр. В за определено време и за определени дейности - до 3 часа на ден за един член на постоянния персонал в офиса или до 3 часа на ден за ползване на офиса от представител на К. Е.. Страните са се уговорили и за ползване на шофьорски услуги в гр. В до 1 час дневно и ползване до 4 часа месечно от Амит Щайнхарт.

По делото не са представени доказателства, които да установяват осъществени от страна на К. Е. облагаеми доставки. Такива доказателства не са представени и в административното производство. Установено е единствено префактуриране на архитектурен проект през 2009г. Видно от изброените по-горе услуги, естеството на

същите предполага обслужване на ежедневна дейност, поради което стойността на тези услуги следва да участва във формирането на стойността на извършваните от дружеството доставки. След като не е установено извършването на доставки по смисъла на ЗДДС от К. Е. през периодите, през които са получени услугите, то обоснован се явява извода, че получените услуги не са използвани за осъществяване на облагаеми доставки. Представените от жалбоподателя писмени доказателства: трудови договори, сключени между К ЕООД и физически лица, както и договори за наем на помещения, също сключени от К ЕООД могат да бъдат отнесени към осъществяваната от К ЕООД дейност, но не и към разглеждания спор. В случая не се спори относно това, че жалбоподателят е получил фактурираните услуги, както и че същите са извършени от К ЕООД, а дали тези услуги са използвани от К. Е. за извършване на облагаеми доставки. Поради същата причина неотносими са и изложените в жалбата доводи за наличие на мандатни отношения. Независимо дали услугите са извършени в изпълнение на договор за изработка или са част от отношения между доверител и довереник, тяхното извършване не се оспорва от органа по приходите. Не е установено използването на получените услуги за целите на облагаеми доставки, извършени от К. Е.. Представените от жалбоподателя нотариални актове за извършени продажби на недвижими имоти са от 2008г., поради което тези доставки не са относими към ревизионния период 01.02.2009г. – 30.09.2009г.

С оспорения акт на К. Е. не е признато право на приспадане на данъчен кредит по фактурите, издадени от К ЕООД, на основание чл. 70, ал.1, т.2 от ЗДДС, тъй като получените услуги не са свързани с извършваната от лицето облагаема дейност. В жалбата са изложени доводи, основани на нормативните текстове на чл. 177, ал.2 и 3 от ЗДДС, които съдът намира за неотносими към предмета на разглеждания спор.

При така установените обстоятелства, жалбата е неоснователна и следва да бъде отхвърлена. Предвид изричната претенция на процесуалния представител на директора на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, в размер на минималното адвокатско възнаграждение, съгласно Наредба № 1/09.07.2004 г. за минималните размер на адвокатските възнаграждения.

По изложените съображения и на основание чл. 160, ал. 1 от ДОПК, Административен съд - С.

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на К. Е., срещу Ревизионен акт № * от 22.03.2010 г. издаден от А Г Ч - Д - на длъжност главен инспектор по приходите в ТД на НАП С., потвърден с Решение № 1318/07.09.2010 г. на директора на Дирекция Обжалване и управление на изпълнението - С., при ЦУ на НАП.

ОСЪЖДА К. Е., ЕИК: *, представлявано от С ЧЛ П, АЛ и Ю Я К да заплати на директора на Дирекция О. – С., при ЦУ на НАП, гр. С., ул А. № 21 разноски, представляващи юрисконсултско възнаграждение в размер на 483,50 лв. /четиристотин осемдесет и три лв. и 50 ст.).

Решението подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд на Република Б, в 14 дневен срок от съобщаването му.

Административен съдия: